

[Kaj Hansen.]

den i det nu foreliggende lovforslag, og det må da rejse det spørgsmål: hvis det her kun skal virke i en kort periode, hvorfor så gennemføre en helt ny lovgivning? Hvad kunne man i virkeligheden gøre i en periode uden store ændringer i lovgivningen? Man kunne sige: vi fastholder den nuværende lovgivning med de 45 pct. finansiering, men så giver vi rentesikring for resten. Altså et ganske enkelt forslag om rentesikring for resten kunne have udfyldt den periode, indtil man kom frem til et forhåbentlig meget bedre lovforslag end det, der her foreligger. Det var da meget nemmere og meget bedre, så fik man med det samme nedbragt værelsesprisen og behøvede ikke disse store lovændringer.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Må jeg først have lov til at understrege især over for hr. Kaj Hansen, at kommissorium og meddelelse om udvalgets sammensætning er oversendt til boligudvalget, så jeg forstår ikke, det kan være en overraskelse for hr. Kaj Hansen; det ligger også som bilag. Derfor regner jeg med og håber på, at dette udvalg kan færdiggøre sit arbejde her i sommerferien eller omkring sommerferien, således at vi har materialet til den kommende samling.

Så har hr. Wilhjelm og hr. Kaj Hansen — måske med lidt forskellige motiveringer — ment, at vi lige så godt kunne bevare den nuværende finansieringsordning, indtil vi kunne lave noget andet på grundlag af ideer fra den betænkning, som kommer. Samtidig foreslår hr. Kaj Hansen, at vi ikke skal bibeholde den nuværende ordning, men skal lave noget helt andet, nemlig ændre de 45 pct. statstilskud til at være 45 pct. statstilskud plus rentesikring, som jo igen er noget andet end det, vi har i dag, så det er altså bare en anden form at gøre det på. Det, der er det afgørende, er vel, hvor meget økonomisk forskel der er på de resultater, der opnås gennem 45 pct. ordningen og den ordning, der foreslås her. Det, der overraskede hr. Wilhjelm, var, at der allerede er regnet med det i finanslovforslaget. Ja, det skyldes, at man i folketinget tidligere har drøftet dette indtil flere gange, og der har vist sig at være et flertal for denne sag. Derfor synes jeg, at man med tryghed kunne

regne med, at det også blev gennemført inden den 1. april, også ud fra den konstatering, at det ene af kapitlerne — jeg går ud fra, at det kan komme til at gælde, når den anden sociallovgivning træder i kraft — skal være gennemført inden den 1. april.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Belåning af institutionsbyggeri m. v.).

(Lovforslag nr. 139. Fremsat 13/1 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Forslaget til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter er en ren konsekvensændring af det lovforslag til ændring af boligbyggeriloven, som vi lige har behandlet, og jeg skal derfor nøjes med at tilsige socialdemokratiets støtte til lovforslagets gennemførelse.

Men jeg vil godt benytte lejligheden, når vi nu har realkreditloven oppe, til at spørge ministeren, hvor hurtigt vi kan forvente forelagt forslag om de nødvendige ændringer af loven som konsekvens af det såkaldte miniboligforligs bestemmelser om andelslejligheders finansiering.

Knie-Andersen (V):

Det fremsatte forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter indeholder en ændring af vilkårene for realkreditbelåning i byggeri med socialt eller kulturelt formål. Forslaget er delvis en konsekvens af det i slutningen af sidste år fremsatte forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri — det, vi netop har behandlet her — og skal derfor også vurderes og gennemføres i sammenhæng med dette forslag.